

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 1To/21/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5818010314
Dátum vydania rozhodnutia: 30. 04. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Vladimír Kurák
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2019:5818010314.3

Uznesenie

Krajský súd v Žiline, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Vladimíra Kuráka a sudcov JUDr. Pavla Polku a JUDr. Moniky Liptákovej, na verejnom zasadnutí konanom 30. apríla 2019 prejednal odvolanie podané obžalovaným C. K., nar. XX.XX.XXXX, proti rozsudku Okresného súdu Námestovo, sp.zn. 6T/130/2018 zo dňa 24.1.2019 a takto

rozhodol:

Podľa § 319 Tr. por. odvolanie obžalovaného C. K. z a m i e t a , pretože nie je dôvodné.

odôvodnenie:

Obžalovaný C. K. bol rozsudkom Okresného súdu Námestovo, sp.zn. 6T/130/2018 zo dňa 24.1.2019 uznaný vinným z prečinu nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods. 1, ods. 2 písm. b) Tr. zák. s poukazom na § 139 ods. 1 písm. c) Tr. zák., ktorého sa mal dopustiť tak, že

od presne nezisteného dátumu, od 5.3.2018 do 7.5.2018 v S. J., v rodinnom dome č. XXXX, pod vplyvom alkoholu slovné a aj fyzicky napádal svoju manželku V. K., nar. X.X.XXXX a vyhrážal sa jej zabitím a naposledy tak konal dňa 7.5.2018 v čase okolo 07.00 hod. v blízkosti zastávky SAD v S. J., okr. X., kedy pod vplyvom alkoholu prišiel ku tam stojacej manželke V. K., nar. X.X.XXXX, ktorú chytil za ruku, žiadal ju o peniaze a vyhrážal sa jej zabitím, čím vzbudil u poškodenej obavu o jej život a zdravie, v dôsledku čoho poškodená aj opakovane telefonicky žiadala o pomoc políciu.

Za to súd obžalovanému podľa § 360 ods. 2 Tr. zák., § 38 ods. 2 Tr. zák. uložil trest odňatia slobody vo výmere 9 mesiacov.

Podľa § 49 ods. 1 písm. a) Tr. zák. súd obžalovanému výkon trestu odňatia slobody podmienienečne odložil a podľa § 50 ods. 1 Tr. zák. mu určil skúšobnú dobu v trvaní 30 mesiacov.

Podľa § 73 ods. 2 písm. a) Tr. zák. súd obžalovanému uložil ochranné protialkoholické liečenie ústavnou formou.

Citovaný rozsudok nenadobudol právoplatnosť, pretože bol vo výroku o vine a uloženom treste napadnutý odvolaním prokurátora v neprospech obžalovaného a napadnutý odvolaním obžalovaného vo výroku o vine a uloženom treste.

Podané odvolanie obžalovaný odôvodnil prostredníctvom obhajcu JUDr. Andreja Bryju. Obžalovaný v písomnom odôvodnení podaného odvolania úvodom opísal výrokové časti napadnutého rozsudku okresného súdu. Napadnutý rozsudok považoval za nesprávny a nespravodlivý. Odvolal sa na Dohovor o ochrane ľudských práv a základných slobôd s tým, že bolo zasiahnuté do jeho práv tak, že mu nebola umožnená účasť na výsluchu poškodenej. V ďalšej obsiahlej časti vytýkal napadnutému rozsudku chyby spočívajúce v neúplnosti a nejasnosti skutkových zistení a spochybnil objektivnosť niektorých vykonaných dôkazov, pričom predostrel svoju verziu skutkových okolností prípadu s jeho subjektívnym

hodnotením vykonaných dôkazov. Preto vzhľadom na ním uvádzané skutočnosti navrhol, aby krajský súd napadnutý rozsudok okresného súdu zrušil a obžalovaného spod podanej obžaloby oslobodil.

Na verejnom zasadnutí dňa 30.4.2019 prokurátor uviedol, že berie podané odvolanie v celom rozsahu späť, čo predseda senátu Krajského súdu v Žiline uznesením, sp.zn. 1To/21/2019 zo dňa 30.4.2019 zobral na vedomie.

Prokurátor krajskej prokuratúry následne uviedol, že napadnutý rozsudok považuje za zákonný a spravodlivý.

Obhajca obžalovaného na verejnom zasadnutí uviedol, že sa v celom rozsahu pridriava podrobných písomných dôvodov podaného odvolania, ktoré boli predložené odvolaciemu súdu.

Obžalovaný sa v konečnom návrhu v celom rozsahu pripojil k návrhu svojho obhajcu.

Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací, predtým ako začal plniť svoju preskúmvaciu povinnosť podľa § 317 Tr. por. zistil, že odvolanie obžalovaného bolo podané oprávnenou osobou a včas v lehote ustanovenej v § 309 Tr. por. V zmysle ustanovenia § 317 ods. 1 Tr. por., ak nezamietne odvolací súd odvolanie podľa § 316 ods. 1 Tr. por. alebo nezruší rozsudok podľa § 316 ods. 3 Tr. por., preskúma zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolateľ podal odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo. Na chyby, ktoré neboli odvolaním vytýkané, prihliadne len vtedy, ak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr. por.

Po splnení preskúmvacej povinnosti v rozsahu stanovenom v § 317 ods. 1 Tr. por. odvolací súd zistil, že odvolanie obžalovaného nie je dôvodné. Krajský súd preskúmal napadnutý rozsudok vo výroku o vine, uloženom treste odňatia slobody a uloženom ochrannom liečení.

Krajský súd v konaní o odvolaní obžalovaného nezistil také skutočnosti, ktoré by odôvodňovali pochybnosti o správnosti skutkových zistení uvedených v napadnutom rozsudku súdu prvého stupňa. Obžalovaný bol zo spáchania trestnej činnosti usvedčený procesne správne zabezpečenými a vykonanými dôkazmi, predovšetkým výpoveďou poškodenej V. K. (aj v kontexte so závermi znaleckého dokazovania), záznamami v priestupkovom konaní, zvukovou nahrávkou z polície a preukázaného požívania alkoholu obžalovaným. Predmetné dôkazy, ktorých podrobný opis je súčasťou napadnutého rozhodnutia, okresný súd vyhodnotil v súlade so základnou zásadou trestného konania uvedenou v § 2 ods. 12 Tr. por. Krajský súd sa v plnom rozsahu stotožnil s postupom prvostupňového súdu pri hodnotení dôkazov a tieto sám na základe vnútorného presvedčenia vyhodnotil s totožným výsledkom.

Odvolací súd zistil, že vo vzťahu ku skutkovým zisteniam tvoriacim podstatu súdeného trestného činu (prečin nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods. 1, ods. 2 písm. b/ Tr. zák.) je napadnutý rozsudok výsledkom konania, v ktorom sa postupovalo podľa Trestného poriadku a v ktorom nedošlo k žiadnym chybám, ktoré by mohli mať vplyv na objasnenie skutkového stavu veci. Skutkové zistenia prvostupňového súdu, tak ako sú vyjadrené v napadnutom rozsudku, sú správne a úplné, lebo zodpovedajú výsledkom dokazovania vykonávaného na hlavnom pojednávaní. Vzhľadom na to odvolací súd v otázke skutkových zistení odkazuje na veľmi podrobne rozvedené dôvody rozsudku súdu prvého stupňa, s ktorými sa v plnom rozsahu aj stotožnil. Súd prvého stupňa vykonal dokazovanie v rozsahu potrebnom na rozhodnutie a vyvodil z neho správne skutkové zistenia.

Vina obžalovanému musí byť dokázaná na základe dôkazov vykonaných v súlade s Trestným poriadkom. Podľa názoru odvolacieho súdu prvostupňový súd postupoval pri hodnotení dôkazov dôsledne podľa § 2 ods. 12 Tr. por., teda hodnotil ich na základe vnútorného presvedčenia založeného na starostlivom uvážení všetkých okolností prípadu jednotlivo aj v ich súhrne a dospel k logicky odôvodneným skutkovým zisteniam. Súd prvého stupňa veľmi podrobne rozvedol dôkazy, ktoré usvedčujú obžalovaného zo spáchania žalovaného skutku, a jeho správne právne závery majú dostatočný skutkový základ v riadne vykonanom dokazovaní na hlavnom pojednávaní.

Podľa názoru odvolacieho súdu odôvodnenie napadnutého rozsudku predstavuje dostatočný základ pre jeho výrok, lebo súd prvého stupňa v potrebnej miere vysvetlil, na základe akých právnych úvah rozhodol a jasne odôvodnil svoje skutkové zistenia a závery. Súd prvého stupňa sa taktiež dostatočným spôsobom zaoberal obhajobou obžalovaného a následne presvedčivým spôsobom zdôvodnil, prečo ju považoval za nevierohodnú, nepotvrdenú žiadnym z vykonaných dôkazov.

Okresný súd po vykonaní dokazovania na hlavnom pojednávaní oproti obžalobe inak ustálil skutkový stav a zmenil právnu kvalifikáciu skutku na prečin nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods. 1, ods. 2 písm. b) Tr. zák. s poukazom na ustanovenie § 139 ods. 1 písm. c) Tr. zák. Prokurátor podal obžalobu na obvineného C. K. pre zločin vydierania podľa § 189 ods. 1, ods. 2 písm. b) Tr. zák. s poukazom na ustanovenie § 139 ods. 1 písm. c) Tr. zák. a pre zločin týrania blízkej osoby a zverenej osoby podľa § 208 ods. 1 písm. a), písm. b), ods. 3 písm. d) Tr. zák. s poukazom na ustanovenie § 138 ods. 1 písm. j) Tr. zák. So zmenou právnej kvalifikácie skutku sa krajský súd stotožnil, a preto v celom rozsahu poukazuje na veľmi správne a podrobné dôvody uvedené v napadnutom rozsudku.

K dôkaznej situácii krajský súd v súlade s názorom okresného súdu uvádza, že vykonanými dôkazmi bolo preukázané, že konanie obžalovaného sa síce nevyznačovalo takou hrubosťou a agresivitou, ako to bolo obžalovanému pôvodne kladené za vinu, ale stále je možné konštatovať, že obžalovaný sa dopúšťal agresívneho správania voči poškodenej, aj keď menšej intenzity. Vykonaným dokazovaním bolo preukázané, že obžalovaný sa pod vplyvom alkoholu vyhrážal svojej manželke, dopúšťal sa fyzického násillia spôsobom spôsobilým vyvolať strach a obavu poškodenej V. K. o svoje zdravie. Uvedenému konštatovaniu nasvedčujú najmä výpovede poškodenej, aj s prihliadnutím k charakteristike jej osobnosti - zveličovanie a dramatizovanie udalostí, ďalej čiastočne výpoveď obžalovaného, ktorý nepopiera časté požívanie alkoholu, a rovnako tak zvukové nahrávky z polície, z ktorých je zrejmé, že obžalovaný sa manželke vyhrážal, aj keď nie tak, ako mu to bolo pôvodne kladené za vinu obžalobou. Krajský súd nepopiera, že výpovede poškodenej boli v priebehu trestného konania spochybnené závermi znaleckého dokazovania. Je však nepochybné, že obžalovaný sa vyhrážal poškodenej fyzickým násillím tak, že by to mohlo vzbudiť dôvodnú obavu o jej zdravie, čo dokazujú najmä opakované telefonáty na políciu. Vykonaným dokazovaním okresný súd dospel správne k záveru, že konanie obžalovaného je potrebné kvalifikovať ako prečin nebezpečného vyhrážania.

Odvolací súd v posudzovanom prípade zdôrazňuje, že odôvodnenie súdneho rozhodnutia v opravnom konaní nemá odpovedať na každú námietku alebo argument v opravnom prostriedku, ale iba na tie, ktoré majú rozhodujúci význam pre rozhodnutie o odvolaní, zostali sporné, alebo sú nevyhnutné na doplnenie dôvodov prvostupňového rozhodnutia, ktoré sa preskúmava v odvolacom konaní.

Obžalovaný odvolanie založil aj na opakovaných dôvodoch svojej obhajoby použitej v konaní pred súdom prvého stupňa. S jeho námietkami, skutkovými a právnymi, sa ale súd prvého stupňa v rozhodnutí riadne vysporiadal a nenechal otvorenú žiadnu spornú otázku, riešenie ktorej by zostalo na odvolacom súde. Okresný súd sa v dostatočnom rozsahu s odvolacími námietkami zaoberal, preto krajský súd, ako súd odvolací, v tomto smere na predmetné odôvodnenie odkazuje.

Do práva na spravodlivý proces nepatrí právo účastníka konania, aby sa všeobecný súd stotožnil s jeho právnymi názormi, návrhmi a hodnotením dôkazov. Právo na spravodlivý proces neznamená ani právo na to, aby bol účastník konania pred všeobecným súdom úspešný, teda aby bolo rozhodnuté v súlade s jeho požiadavkami a právnymi názormi. Súd neporuší žiadne práva obžalovaného, ak si neosvojí ním navrhnutý spôsob hodnotenia vykonaných dôkazov a ak sa neriadi jeho výkladom všeobecne záväzných právnych predpisov.

Súdu prvého stupňa však treba vytknúť, že sa v dôvodoch svojho rozhodnutia nedostatočne zaoberal materiálnym korektívom (§ 10 ods. 2 Tr. zák.) vzhľadom k tomu, že sa v tomto prípade jednalo o prečin.

Základným predpokladom trestnej zodpovednosti za prečin je bezpečné zistenie, či konanie nesie nielen všetky formálne znaky prečinu, ale i toho, či ide o prečin aj v intenciách odseku 2 § 10 Tr. zák., to znamená, že vzhľadom na spôsob vykonania činu a jeho následky, okolnosti, za ktorých bol čin spáchaný, mieru zavinenia a pohnútku páchatela je jeho závažnosť nie nepatrná (materiálny korektív).

Záver o tom, či pri prečine je materiálny korektív podľa § 10 ods. 2 Tr. zák., je záverom právnym.

Tento právny záver o materiálnom korektíve prečinu sa však musí zakladať na skutkových zisteniach súdu vyplývajúcich z vykonaného dokazovania, rovnako ako záver o objektívnych a subjektívnych znakoch prečinu. Skutočnosti významné pre právny záver o tom, či tu je materiálny

korektív prečinu, musia byť predmetom dokazovania práve tak, ako všetky ostatné okolnosti naplňujúce znaky trestného činu.

Pri zisťovaní okolností, ktoré majú význam pre záver o materiálnom korektíve prečinu, nemožno vopred prikladať osobitný význam žiadnemu dôkaznému prostriedku, ale na jeho naplnenie treba usudzovať zo všetkých konkrétnych okolností, za ktorých bol prečin spáchaný, a zo všetkých relevantných dôkazov.

Krajský súd mal naplnenie materiálneho korektívu podľa § 10 ods. 2 Tr. zák. pri prečine nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods. 1, ods. 2 písm. b) Tr. zák. s poukazom na § 139 ods. 1 písm. c) Tr. zák. z pohľadu, či je jeho závažnosť nepatrná, so zreteľom na spôsob vykonania činu a jeho následky, okolnosti, za ktorých bol čin spáchaný, mieru zavinenia a pohnútku páchatel'a, za preukázaný. Konanie obžalovaného sa vyznačovalo takou intenzitou, že jeho závažnosť (s poukazom na vyššie uvedené kritériá pri jej posudzovaní) je potrebné považovať za väčšiu ako nepatrnú.

Podľa § 34 ods. 1 Tr. zák. trest má zabezpečiť ochranu spoločnosti pred páchatel'om tým, že mu zabráni v páchaní ďalšej trestnej činnosti a vytvorí podmienky na jeho výchovu k tomu, aby viedol riadny život a súčasne iných odradí od páchania trestných činov; trest zároveň vyjadruje morálne odsúdenie páchatel'a spoločnosťou.

Podľa § 34 ods. 4 Tr. zák. pri určovaní druhu trestu a jeho výmery súd prihliadne najmä na spôsob spáchania činu a jeho následok, zavinenie, pohnútku, príťažujúce okolnosti, poľahčujúce okolnosti a na osobu páchatel'a, jeho pomery a možnosť jeho nápravy.

V dokazovaní k uloženému trestu okresný súd nezistil u osoby obžalovaného existenciu poľahčujúcich alebo príťažujúcich okolností. Prvostupňový súd obžalovanému ukladal trest odňatia slobody podľa § 38 ods. 2 Tr. zák. pri rovnováhe poľahčujúcich a príťažujúcich okolností. Okresný súd obžalovanému uložil trest odňatia slobody na dolnej hranici zákonom ustanovenej trestnej sadzby.

Okresný súd pri rozhodovaní o treste vychádzal správne z ustanovenia § 34 Tr. zák., ktoré upravuje zásady jeho ukladania. Výmera uloženého trestu je teda podľa názoru odvolacieho súdu opodstatnená a primeraná najmä závažnosťou spáchaného trestného činu, ako aj vyhodnotením osoby obžalovaného. Závažnosť spáchaného trestného činu spočíva v jeho úmyselnom, intenzívnom a trvajúcim konaní. Rovnako je potrebné pripomenúť, že za obdobné správanie voči poškodenej bol obžalovaný už v minulosti postihnutý, preto sa takáto výmera trestu krajskému súdu, s prihliadnutím na vyššie uvedené skutočnosti, javila ako primeraná. Uložený trest z trestnoprávneho hľadiska spĺňa okrem individuálnej prevencie aj prevenciu generálnu, t.j. iných odradí od páchania obdobných trestných činov.

Krajský súd sa starostlivo zaoberal aj výrokom napadnutého rozsudku, ktorým súd obžalovanému uložil ochranné protialkoholické liečenie ústavnou formou. V tejto súvislosti nezistil pochybenie okresného súdu pri aplikácii ustanovenia podľa § 73 ods. 2 písm. a) Tr. zák. a uložené ochranné liečenie považuje za potrebné na ochranu spoločnosti.

Na základe týchto skutočností Krajský súd v Žiline odvolanie obžalovaného C. K. zamietol v zmysle ustanovenia § 319 Tr. por., pretože nie je dôvodné. V ďalších neuvedených podrobnostiach druhostupňový súd odkazuje na odôvodnenie napadnutého rozsudku okresného súdu, s ktorým sa v plnom rozsahu stotožnil.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu sťažnosť nie je prípustná.